

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/371/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az Esztergomi Járásbíróság 16.Szk.214/2024/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

#### Indokolás

- [1] Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az Esztergomi Járásbíróság 16.Szk.214/2024/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, és ezért azt – a Dorogi Rendőrkapitányság mint elsőfokú Szabálysértési Hatóság 11802/168-16/2024. szabs. sorszám alatt hozott határozatára kiterjedően – semmisítse meg. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére hivatkozott. Az indítványozó külön beadványban kérte, hogy az Alkotmánybíróság intézkedjen az alkotmányjogi panasszal támadott döntés végrehajtásának felfüggesztése iránt.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [3] A Dorogi Rendőrkapitányság mint elsőfokú Szabálysértési Hatóság a 2024. november hó 5. napján kelt 11802/168-16/2024. szabs. számú határozatával az indítványozót a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette. Az indítványozó 2024. június hó 29. napján a hajnali 1 óra 25 perc körüli időben Orfűn, az úttest felezővonalánál gyalogosan közlekedett egy ott haladó csoport tagjaként.
- [4] Az indítványozó nem ismerte el a szabálysértés elkövetését. Az elsőfokú határozattal szemben kifogást terjesztett elő, amelyben foglaltak szerint kérte, hogy a bíróság a kifogásának adjon helyt, azaz szüntesse meg szabálysértési eljárást.

- [5] Az Esztergomi Járásbíróság a kifogást a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 109. §-a alapján az iratok alapján bírálta el, és 16.Szk.214/2024/3. számú végzésével az elsőfokú határozatot hatályában fenntartotta a Szabs. tv. 116. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Döntésében megállapította, hogy az „eljárás adatai alapján az elsőfokú szabálysértési hatóság valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot értékelte és mérlegelte, az általa megállapított tényállás iratellenes megállapításokat nem tartalmaz, következtetései helyesek, az általa megállapított joghátrány meghatározásakor számba vette a büntetéskiszabási körülményeket, az alkalmazott jogszabályokat hiánytalanul hívta fel” (Esztergomi Járásbíróság 16.Szk.214/2024/3. számú végzése, 2. oldal).
- [6] 2. Az indítványozó a bírósági és hatósági döntéssel szemben alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Abtv. 27. §-a alapján, amelyet a főtitkár felhívására határidőben kiegészített. Az egységes szerkezetbe foglalt kiegészített panaszbeadvány lényege a következőképpen foglalható össze.
- [7] A „Szabs. tv. 81. § (1) bekezdése értelmében 2024. június 29. napján megindult szabálysértési eljárást a Szabs. tv. 81. § (2) bekezdésében foglalt határidőt túllépve fejezte be és alkalmazott szankciót a Szabálysértési Hatóság, amely cselekmény megsértette [az indítványozó] eljárás alá vont személy Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogát, ezért a támadott határozatok megsemmisítésének van helye” (kiegészített indítvány, 5. oldal). A 30 napos határozathozatali határidőt ugyanis 100 nappal lépte túl az elsőfokú hatóság. Ezalatt a huzamosabb idő alatt az indítványozó ki volt téve a folyamatos stressznek, szorongásnak és a szabálysértés ténye az ügydöntő határozat meghozatala előtt bejegyzésre került a szabálysértési nyilvántartásba. Az indítványozó szerint sérült a tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjoga, mert ügyét nem határidőben, hanem jóval azt követően bírálták el. Ezt az ügyében eljár bíróságnak „észlelnie és megfelelően értékelnie kellett volna a támadott végzésében, azonban nem küszöbölte ki az indítványozó alapjogsérelmét előidéző körülményt, és tekintettel arra, hogy a szabálysértési eljárás lefolytatása ügyintézési határideje túllépésének kifejezett anyagi-, illetve eljárásjogi következménye nincs, ezért (is) alkotmányjogi megközelítés szerint szükséges vizsgálni a normaszegés tényét” (kiegészített indítvány, 4. oldal).
- [8] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [9] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége fennáll, mivel a támadott végzéssel befejezett szabálysértési eljárásban eljárás alá vont személy volt. Jogorvoslati jogát kimerítette,

amikor kifogását benyújtotta az elsőfokú szabálysértési hatóság határozatát vitatva. A járásbíróóság végzésével szemben további jogorvoslati lehetőség nem állt a rendelkezésére. A járásbíróósági végzés az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, amely alkotmányjogi panasszal támadható {lásd például: 3441/2024. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróóság hatáskörét megalapozó rendelkezést (Abtv. 27. §). A kúriai ítélethez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be az indítványát. A kiegészített alkotmányjogi panasz a határozott kérelem követelményének megfelel [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés].

- [10] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. Az alternatív feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróóság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított panaszelem érdemi vizsgálatához az szükséges tehát, hogy az előbbi két feltétel közül legalább az egyik teljesüljön.
- [11] Az Alkotmánybíróóság először az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte. Az Alkotmánybíróóság már gyakorlattal rendelkezik a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] részjogosítványát képező észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való joggal kapcsolatban {lásd legutóbb: 3052/2025. (II. 14.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.), Indokolás [68]-[75]}, és kifejezetten azzal összefüggésben is, hogy ennek az alapjognak a hatálya alatt kell értékelni a határidő elmulasztását, ha elsőfokú szabálysértési hatóságként a rendőrkapitányság járt el (lásd legutóbb: III/645/2025. ügyszámú határozat, Indokolás IV.3., 11-12. oldal). Ezekhez képest új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem vetődött fel ebben az esetben.
- [12] Ezt követően az Alkotmánybíróóság azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye. Az Alkotmánybíróóság emlékeztet arra, hogy „nem áll rendelkezésére olyan jogkövetkezmény, amelynek alkalmazása képes lenne orvosolni vagy enyhíteni önmagában az eljárás elhúzódásának a tényét. Ezzel a problémával az Alkotmánybíróóság már büntetőeljárások és polgári eljárások elhúzódása kapcsán is szembesült [...]. Az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése értelmében ugyanis az alaptörvény-ellenes – a XXIV. cikk (1) bekezdésébe ütköző – bírói döntést meg kell semmisítenie és a megsemmisítés hatályát kiterjesztheti a hatósági döntésre is az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján. A megsemmisítés hatása ellentétes lenne az elérendő céllal: azt eredményezné, hogy a már hosszúra nyúlt eljárás még tovább folytatódik és húzódik. Ebben a helyzetben az Alkotmánybíróóság csupán jelezni képes az észszerű határidőn belüli ügyintézés jelentőségét. Ez a konkrét ügyben csak egyfajta morális elégtételt jelenthetne az

indítványozó számára” (Abh., Indokolás [97]-[98]). Erre tekintettel az Alkotmánybíróság nem tudta úgy értékelni az elsőfokú szabálysértési eljárás törvényi határidejének elmulasztását az indítványozó ügyében, hogy az megalapozza bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

[13] Összegzőképpen megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt alternatív feltételeknek.

[14] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felelt meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva az Abtv. 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasításáról döntött, az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti, végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemről nem kellett határoznia.

Budapest, 2025. október 14.

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Kozma Ákos s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Patyi András s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Szabó Marcel s. k.,*  
alkotmánybíró